

Köy Odaları

Yüzük oyunu pek heyecanlı olur, adeta yüzüğü bulmak için kıran kırana yarışılırdı. Fincanlardan birisinin altına konulan yüzüğü bulmak adeta bir işkence idi..

Kaybedenin vay haline. Sopa kırılabilirdi...

Ayrıca bu odalarda fasulyeyi fazla kaçıırıp yellenenler oldumu işi bitikti. Hemen tuttıkları gibi doğru aşağı köyün gölüne atılırdı.

Daha sonraları yavaş yavaş bu odalar; büyüklerin ölümleriyle terkedildi ve geride kalanlar bu oda kültürünü devam ettirmeye çalıştılsada pek eski rağbeti göremedi. Bunlardan, nam-ı diğer, Hasanların, Torunun. Efelerin, Apının, Çolağın, Dervişin, Somuncu Hasanın Seyidin, Lömen Hocanın, Mahmut Çavuşun ve Gadirin Tornunun odaları meşhurdu.

Bu odaların bir özelliğide, bugünkülerin deyimiyle "konaklama" yerleri oluşuydu. Yani bir köyden diğer köye giden yolcular mutlaka bu odalara uğrarlar ve yemeklerini yerler, yatarlar ve ertesi gün yollarına devam ederlerdi. Sofaralar hep açık olur ve devamlı şekilde her öğün öğün yemekler taşınırdı. Hiç kimsede yorulmaz ve bunları severek yaparlardı. Bu insanları ve o kültürü bugün görmek çok imkânsız denecek kadar az...

Bunlardan en fazla misafir ağırlayanlar Hasanların Efelerin, Tornun, Dervişin ve Seyidin odalarıydı. Hiç misafirleri eksik olmazdı.

Ne günlerdi değil mi o günler...!

Yüksük Oyunu

Hüseyin ÇALIŞKAN